

عنوان مقاله:

تربیت فرزندان از دیدگاه اسلام

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدعلی پیرکمالی - دکترای برنامه ریزی درسی، مدرس تمام وقت، مامور آموزشی دانشگاه فرهنگیان سیستان و بلوچستان، پردیس های شهید مطهری ورسالت زاهدان، گروه علوم تربیتی، زاهدان، ایران.

بهار علیزاده جهان آبادی - متقاضی شغل آموزگاری در مدارس آموزش و پرورش سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.

کیما رخشانی - آموزگار ابتدایی مدارس آموزش و پرورش ناحیه 1 زاهدان، زاهدان، ایران.

صدیقه پودینه تمیز - آموزگار ابتدایی مدارس آموزش و پرورش شهرستان زابل، زابل، ایران.

خلاصه مقاله:

بچه همان زمانی که به دنیا می آید. غریزه علم یابی او زنده است. و از جمله غرایزی که زنده بالفعل و وابسته به علم یابی، غریزه محبت یابی است. همان طوری که وقتی بچه به دنیا می آید غذا میخواهد و فطرتش پستان مادر را طلب میکند، فطرتش ناز میخواهد، دست نوازش مادر را طلب میکند، پس پدر و مادران توجه داشته باشند که حتما بچه را خود مادر شیر دهد، بچه را شیرخوارگاه نبرند، بچه را به مهد کودک نسیارند، همه والدین این را میدانند بچه یک ماهه را وقتی که نوازشش کنی، روی او بخندی، تبسم کنی، او نیز میخندد و تبسم میکند، و اگر سر او داد بزنی گریه میکند. سبب ارائه این تحقیق تبیین این است که یک فرزند از همین کودکی نیازمند به تربیت دینی و اسلامی میباشد و نباید تربیت را فقط در آداب معاشرت و چگونگی خوردن و خوابیدن دانست، بلکه تربیت لحظه به لحظه عمر و همه ابعاد زندگی انسان را دربر خواهد گرفت. ما در مقاله پیش رو به علت احساس چنین ضرورتی، مباحث زیر را بررسی میکنیم: اهمیت تربیت فرزندان و احترام به آنان، چگونگی رابطه با فرزندان، زمان، تاثیر و چگونگی تربیت دینی و...

کلمات کلیدی:

آداب، تربیت، فرزند، اسلام.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1626499>

